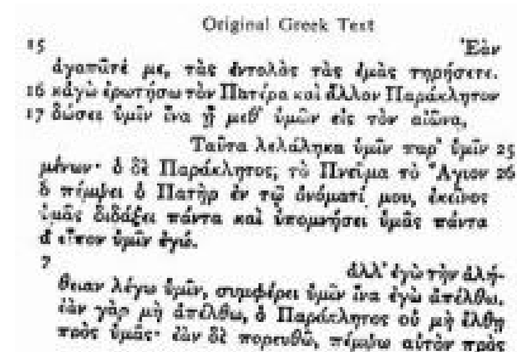
EVANĐELJE PO BARNABI

"Pakao je jedan, o učenici moji i u njemu će osuđeni vječito podnositi kažnjavanje. On ima sedam zona ili soba, jedna dublja od druge, a onaj ko ode u najdublju pretrpiće veću kaznu."

POSLANIK MUHAMMED NAJAVLJEN U DREVNIM KNJIGAMA

Original Greek Text

15 Ἐὰν
ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε.
16 κἀγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα καὶ ἄλλον Παράκλητον
17 δώσει ὑμῖν ἵνα ᾖ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα,
Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν 25
μένων· ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον 26
ὃ πέμψει ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος
ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα
ἃ εἶπον ὑμῖν ἐγώ.
7 ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλή-
θειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω.
ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐ μὴ ἔλθῃ
πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς

Prema izričitim nalazima iz Kur'ana, mi Muslimani vjerujemo da je dolazak našeg poslanika Muhammeda a.s. bio najavljen u svim svetim knjigama. Kur'an kaže: I kad uze Allah zavjet vjerovjesnika: "Kad vam dam od Knjige i mudrosti, potom vam dođe poslanik potvrđivač za ono što je uz vas, sigurno ćete vjerovati u njega i sigurno ćete ga pomoći?" Reče: "Da li se slažete i uzimate nad tim teret?" Rekoše: "Slažemo se." (3:81) Ovdje je iznesena tvrdnja da su svi proroci najavljivali dolazak Svjetskog Poslanika koji će verificirati istinu svih proroka koji su se na svijetu pojavili.

NAJAVE U STAROM ZAVJETU

Pored Evanđelja po Barnabi, za koje držimo da je istinito Evanđelje koje nije pretrpjelo iskrivljavanja i koje govori za sebe o budućem dolasku poslanika Muhammeda a.s., mi ćemo dati citate iz drugih knjiga, koji zajedno sa Evanđeljem po Barnabi odstranjuju svaku sumnju iz pomisli čitalaca, jer ćemo iznijeti dovoljno činjenica iz najstarijih knjiga svijeta u kojima se proriče dolazak posljednjeg i konačnog proroka Božjeg, poslanika Muhammeda a.s.
Ponovljeni zakon (18:15 do 18) govori vrlo jasno o podizanju proroka (koji će ličiti Mojsiju) između braće Izraelita, t.j. Ismaelita ili Arapa. Pasus glasi kao na slici.

Pnz 18:15 "Gospod tvoj Bog podignuće ti proroka između tvoje braće kao što sam ja; i njega ćete slušati."
Pnz 18:16 "Kao što si tražio od svog gospoda Boga na Horebu, na dan skupštine, rekavši: "Neću više da slušam opet glas Gospoda mog Boga, niti da vidim ovo veliku vatru ikada, da ne umrem".
Pnz 18:17 I Gospod mi reče: "Dobro su rekli to što su govorili".
Pnz 18:18 "Podići ću im proroka između braće njihove, kao što si ti i staviću svoje riječi u njegova usta; i on će im govoriti svima ono što mu Ja naredim".

U gore pomenutim pasusima poslanik Muhammed a.s. je jasno predskazan. Jer, Bog objavljuje svim Izraelitima da će On podići proroka između braće njihove. Sad mi ne oklijevamo tvrditi da je nemoguće da izraz "braća Izraelova", može imati ikakvo drugo značenje do Ismaeliti, a oni nikada nisu imali nikakva poslanika izuzev Muhammeda a.s. I kršćani i Jevreji priznaju da objave izralitskim prorocima nisu učinjene po samim riječima, kao što je dato u svetim spisima, nego samo njihov smisao koji su oni kasnije prenijeli narodu na sopstvenom jeziku. Ali, Kur'an, suprotno tome, objavljen je Muhammedu a.s. riječ po riječ, jer je činjenica da se izraz "I staviću Svoje riječi u njegova usta", može primijeniti samo na Muhammeda a.s.
U obećanju da će podići proroka Bog govori Mojsiju: "Ja ću podići proroka između braće njihove". Ali mi nalazimo u Ponovoljenom Zakonu (34:10): "Ne pojavi se više prorok u Izraelu ravan Mojsiju".
Ne može ostati ni najmanja sumnja da obećani prorok mora biti između Ismaelita, braće Izraelita.

PROROČANSTVO PROROKA ISAIJE (ORIGINALNI HEBREJSKI TEKST)

"On vidje dva jahača, jedan od njih bio je jahač na magarcu, a drugi jahač na devi, on je dobro pazio s pažnjom napetom".
(Isaija 21:7)
Isaija je u viziji vidio dva jahača, jedan je jahao na magaretu, a drugi na kamili. Po našem mišljenju gornji pasus je vjerni prikaz orginalnog hebrejskog. U Engleskoj Bibliji je ovo, pak, prevedeno: "On je vidio kočiju magaraca i kočiju deva, itd". U Vulgati stoji ovako: "On je vido kočiju dvojice jahača na magarcu i jahača na kamili, tid". Ne može biti sumjne da dva hajača koje je predstavio prorok Isaija, kao restauratore pravog obožavanja Boga jahač na magarcu je Isus Krist, jer on je tako ušao u Jerusalem, a pod jahačom na kamili misli se na poslanika Arabije, jer u ovoj zemlji je kamila karakteristična kao transportno sredstvo.

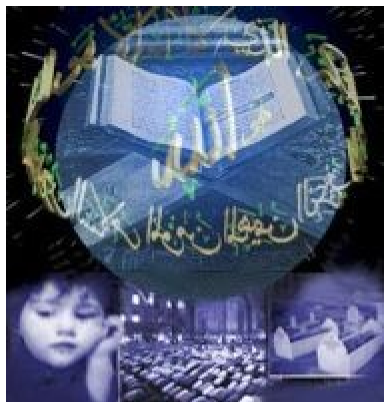
PJESMA NAD PJESMAMA, 5:16

"HIKKO MAMITTADIM VIKULLO MAHAMADIM ZEHDUDI VEZEM RAAI BENUTE YAPUS HALAM",
Pored ovoga teksta na bosanski ide ovako: "Njegova usta su najslađa; da, to je Muhammed, sav od ljupkosti. Ovo je voljeni moj i ovo je prijatelj moj, o kćeri jerusalemska".
Kralj Salomon daje ime poslaniku koji će doći "MUHAMMADIM." Na hebrejskom se sufiks "la" koristi da se izrazi respekt kao izraz "Eloha", koji znači "Bog" pomenut u Bibliji kao "Elohim". Posve je očito da je Salomon sasvim jasno pomenuo ime poslanika koji će doći kao "Muhammed".

PREDSKAZANJA U NOVOM ZAVJETU (ORIGINALNI GRČKI TEKST)

Prevod na bosanski:
Ivan (14:15) "Ako me volite izvršavaćete moje zapovjedi".
Ivan (14:16) "Ja ću moliti oca i On će vam dati drugog Branitelja (Porakletos), da bi mogao biti sa vama zauvjek."
Ivan (14:25) " Ovu stvari sam vam govorio dok sam bio sa vama".
Ivan (14:26) "Ali Branitelj (Parakletos) koji je Duh istine, kog će Otac poslati u moje ime, on će vas poučiti sve stvari i na sve vas podsjetiti šta sam vam rekao"
Ivan (16:7) "Ipak vam istinu velim: vama je bolje da ja odem, jer ako ja ne odem, Tješitelj (Paracletos) neće doći vama, ali ako ja odem poslaću vam ga".
Ivan (16:8) "A on, kad on dođe, on će dokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh, pravednost i na Sud."
Ivan (16:12) "Imao bih vam još mnoge stvari reći, ali ih vi sada ne možete podnijeti."
Ivan (16:13) "A kad dođe, on neće govoriti sam od sebe nego ono šta bude čuo, ovo će on govoriti i objaviće vam stvari koje će doći".
Dobro je poznata činjenica da je ličnost očekivana od velikog broja kršćana u skladu sa proročanstvom iz vrlo ranog perioda, što pokazuje da konstrukcija stavljena u pasus Djela apostolskih od strane Rimske crkve i od strane protestanata nije bila obična.

ČINJENICE O DRUGIM EVANĐELJIMA, VJERODOSTOJNOST EVANĐELJA

"Govori u četiri evanđelja (čak suprotno ranim mesijanskim tvrdnjama) su tako različiti od sinoptičkih, a tako i komentari četvorice evanđelista, da oboje ne mogu biti jednako pouzdani kao zapisi onog šta je Isus rekao: literarna vjerodostojnost u davnim vremenima nije zabranjivala kao što to radi sada, pripisivanje izmišljenih govora istorijskim ličnostima: najbolji drevni istoričari imali su praksu sastavljanja i pripisivanja takvih govora na ovakav način."
(C.J. Cadoux: The life of Jesus, p.16)

EVANĐELJA PISANA PREMA POTREBI

"Evanđelja su napravljena, što jasno reflektira koncepciju praktične potrebe zajednice za koju su bila napisana. U njima je upotrijebljen tradicionalni materijal, ali nije bilo oklijevanja u njegovom mijenjanju ili dodajući mu ili u izostavljanju onog što ne odgovara cilju piščevom".
(T.G. Tucker: Histary of the Christians
in the light of Modern Knowledge, p. 32o)

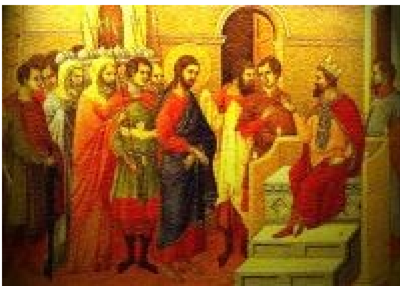
GLEDIŠTA PREPISIVAČA UNESENA U EVANĐELJA

"Prepisivač je katkad umetao, ne ono što je bilo u tekstu nego što je mislio da treba biti. On bi povjerovao prevrtljivom pamćenju, ili bi činio da tekst bude u skladu sa gledištima škole kojoj je pripadao. U dodacima varijantama i citatima od kršćanskih otaca, skoro 4.000 grčkih MSS testamenata bilo je poznato da postoji. Kao rezultat postoji značajna raznolikost čitanja".
(Prof. J.R. Dummelow: Commentary of the Holy Bible, p.16).

KO JE UTEMELJIO KRŠĆANSTVO?

"Ako pod kršćanstvom podrazumjevamo vjeru u Krista kao nebeskog Sina Božjeg, koji nije pripadao zemaljskom čovječanstvu, nego koji je živio u Božjoj jednakosti i slavi, koji je s neba sišao na Zemlju, koji je ušao u ljudskost i uzeo ljudski oblik kroz Djevicu, da bi mogao učiniti udobrovoljenje za ljudske grijehe vlastitom krvlju na križu, koji je zatim probuđen iz smrti i podignut zdesna Bogu, kao gospod svog sopstvenog naroda, koji je vjerovao u njega, koji čuje njihove molitve, štiti ih i vodi; koji pak boravi i lično dela u svakom od njih; koji će opet doći s oblacima nebeskim da sudi svijetu; koji će zbaciti sve neprijatelje Božje i koji će vlastiti narod dovesti sa sobom domu nebeske svjetlosti, tako da oni mogu postati kao njegovo proslavljeno tijelo - ako je ovo kršćanstvo, onda je takvo kršćanstvo utemeljio S. Pavle, a ne naš Gospod".
(Jesus or Paul, p. 122),
(Dr. Annold Meyer, Prefesor of Thelogy, Zurich University)

ISUS U BIBLIJI

Ideju Trojstva začeo je Pavle, ali, konačan oblik joj je dao Atanazije 325. godine. Trojstvo se ne spominje u Bibliji.

2. Katolička enciklopedija veli: "Trojstvo je izraz koji se koristi da označi centralnu doktrinu korišćanske vjere.... u jedinstvu božanstva imaju tri osobe, Otac, Sin i Duh Sveti, a svaka osoba je različita od druge. Tako, prema dogmi Atanazija Otac je Bog, Sin je Bog, Sveti Duh je Bog, i još da nemaju tri nego jedan Bog. Ova dogma nije bila potpuno jasna ni Atanaziju. On na jednom mjestu kaže da, kad god je prisiljavao svoje razumijevanje da posreduje o božanstvu Isusa, njegovi mučni i beskorisni napori su uzmicali, i što je više pisao, manje je bio u stanju izraziti svoje misli. Ova konfuzija je objašnjena kao "misterija", i još Biblija kaže: "Bog nije tvorac konfuzije." (Korinćanima I, 14:33)

3. ROĐENI BOŽJI SIN
a) Za Isusa se kaže da je jedino rođeni sin Božji. (Ivan 3:18)
b) O Davidu Biblija kaže: Gospod mi reče: "Ti si moj sin, danas te rodih". (Psalmi 2:3)

4. SIN BOŽJI. Tvrdi se da je Isus jedan iz Trojstva, jer je on jedino rođeni sin Božji, ali postoje drugi sinovi Božji pomenuti u Bibliji.
a) Ovako kaže Gospod:"Izrael je Moj prvorođenac". (Izlazak 4:22)
b) Blagoslovljeni su mirotvorci: jer oni će biti zvani sinovima Božjim. (Matej 5:9)
c) Svima koji su ga primili dao je moć da postanu sinovi Božji. (Ivan 1:12)
d) Reče onaj koji je sin Adamov, koji je sin Božji. (Luka 4:41)?

5. BOG KAO MUŽ

a) Jer tvoj stvoritelj je tvoj muž; gospodar vojski je njegovo ime, a tvoj otkupitelj je svetac izraelov. (Isaija 54:5)

b) Crkva je poznata kao mlada Kristova.

6. DRUGE VEZE SA BOGOM

I on ispruži ruku prema svojim učenicima i reče: "Gle moja majka i moja braća! Jer, ko god bude vršio volju mog Oca koji je na nebesima, taj je moj brat i sestra i imajka."(Mattej 12:49,50)

7. BAŠTINICI SA KRISTOM

"Pošto su mnogi vođeni duhom Božjim, oni su sinovi Božji..... Sam duh svjedoči sa našim duhom, da smo mi djeca Božja: i ako smo djeca, potom baštinici, baštinici Božji, i subaštinici sa Kristom; ako je tako da trpimo s njim, da bi takođe bili slavljeni zajedno." (Rimljanima 8:16,17)

8. ISUS, PROROK BOŽJI

a) "Otac je veći od mene". (Ivan 14:28)

b) "Ko je ovo?", i mnoštvo odgovori: "Ovo je Isus prorok Nazarenac od Galileje."(Matej 21:11)

c) "I oni slaviše Boga govoreći da je se među njima podigao veliki prorok."

(Luka 7:16, 9:8, 9:19) d) "I oni mu rekoše o Isusu iz Nazareta koji je bio močni prorok doista i riječ ispred Boga". (Luka 24:19)

e) "Mi znamo da si ti učitelj došao od Boga". (Ivan 3:2)

f) "Onda ti ljudi, kad vidješe čudo, rekoše: "Ovo je uistinu taj prorok koji je trebao doći na svijet." (Ivan 6:14, 7:4)

9. ISUS KORI ĐAVOLE

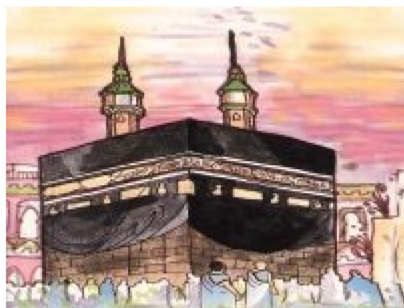
Đavoli takođe izađoše iz mnogih, vičući, i govoreći: "Ti si Krist, sin Božji." I on ih ukori ne dozvlivši im da govore. (Luka 4:41)

Sve ljudske veze sa Bogom pomenute u Bibliji, ako se uzmu u metaforičnom smislu, nemaju zabune. S druge strane, ako se uzmu u fizičkom smislu riječi, onda to ne vodi Trojstvu nego politeizmu (mnogoboštvu)1.

M.A.RAHIM Lt.Col.(Retired)

Pošto je jednom izgubljen koncept "Jedan i samo Jedan Bog", onda jedva da je išta ostalo da se izabere između politeizma i poganizma, pošto su to dvije strane istog novčića. Zato Islam ne toleriše, prije žestoko osuđuje i deklariše ga kao neoporostiv grijeh-pridruživanje bilo čega Bogu u bilo kom obliku.

MUHAMMED U BIBLIJI

1. BOG ZOVE ABRAHAMA (Postanak 12:2 i 3)

"Velik ću narod od tebe učiniti i blagosloviću te i uzveličat tvoje ime i ti ćeš biti blagoslov, blagosloviću one koji tebe balagoslove, i prokleti one koji tebe proklinju; i u tebi će sve familije na zemlji biti blagoslovljene".

2. BOG JE REKAO HAGARI (Postanak 16:10,12)

Ja ću umnožiti tvoje potomstvo silno, tako da se neće moći izbrojati. I anđeo Gospodnji joj reče: "Gle, ti si noseća i radićeš sina i daćeš mu ime Ismail: jer Gospod je čuo tvoj jad." (Postanak 16:10,12)

3. BOG JE REKAO ABRAHIMU O JIŠMAELU (Postanak 17:20,21)

"I za Jišmaela te uslišah; gle blagoslovio sam ga i učinio rodnim i silno ću ga razmnožiti, dvanaest prinčeva će poroditi i Ja ću ga učiniti velikim narodom".

4. PRAVO PRVOROĐENOG (Pon. Zakon 21:15 do 17)
"Ako čovjek ima dvije žene: jednu koja mu je draga, a drugu koja mu je mrska, i ako prvorođenac bude od one koja mu je mrska, onda kad trebadne podijeliti svoju imovinu među svoje sinove, ne smije postupati prema prvorođencu od drage na štetu sina od mrske, koji je doista prvi rođen, nego mora za prvorođenca priznati sina od mrske i njemu dati dvostruk dio od svega što ima. jer on je prvina njegove snage - njemu pripada pravo prvorodstva.
Nap: Ismail je imao 14 godina kad se Ishak rodio.

5. BLAGOSLOV MOJSIJEV (Pon. Zakon 33)
"Dođe Gospod sa Sinaja,
Sa Seira im se pokaza,
I zasja sa gore Paran,
I dođe on sa deset hiljada svetih,
Iz desnice njegove izađe žestok zakon za njih,
Da, volio je ljude;
I njegovi sveti bili su u tvojim rukama:
I oni su sjeli kod tvojih nogu:
Svi će primiti tvoje riječi.
čak i nasliljeđe skupa Jakovljevog"

6. GODINE MIRA (Postanak 49:1 do 11)
Jakov sazva sinove i reče: "Sakupite se da vam kažem šta će vam se desiti u zadnjim danima.
Judo! Tvoja braća slaviće te,
Tvoja ruka biće na vratu tvojih dušmana,
Djeca oca tvog će se klanjati pred tobom,
Juda je lavlje mladunče,
Žezlo se od Jude odvojiti neće,
Ni zakonodavac od nogu njegovih dok ŠILOH ne dođe..."

Nap: ŠILOH = MIR = ISLAM

7. VIZIJA ISAIJINA (Isija 21:7)
"On je vidio dva jahača, jedan od njih bio je jahač na magarcu, a drugi je bio na kamili, on je mnogo pazio pažnjom napetom."
Nap: Riječi su uzete iz famozne Vulgata Biblije.

8. ISUS JE BIO OBEĆANI JAHAČ NA MAGARCU (Ivan 12:14,16)
"I Isus, kad je našao magarca, sjede na njega kako je zapisano.... Ove stvari nisu razumjeli njegovi učenici odmah: ali kad je on proslavljen, oni se sjetiše da su ove stvari o njemu zapisane."

9. DRUGA VARIJANTA KOJA PODUPIRE GORNJU (Matej 12:4-11 ?)
I ovo je učinjeno da bi se ispunilo što je rečeno od proroka:
Reci kćeri sionskoj,
Gle, tvoj kralj dolazi tebi,
Sjedeći na magarcu,
I mladunče od magareta
I učenici odoše i učiniše kao što im Isus naredi i dovede magare i mladunče i stavi na njih njihove haljine i oni ga posadiše na njih.
I kad on dođe u Jeruslalem, čitav grad se uzbuni i reče: "Ko je ovo?" A mnoštvo reče: "Ovo je Isus, prorok iz Nazareta galilejskog".

KO JE OBEĆANI JAHAČ NA DEVI? (Isaija 42:1 do 4, 11)
1. "Evo sluge Mog kojeg podupirem, mog izabranika, miljenika duše moje; na njega sam stavio duh svoj: on će donijeti sud za pagane. On neće vikati niti dizati glasa, niti će se glas njegov čuti na ulici. On neće slomiti napuknutu trsku, niti ugasiti stijenj što tinja: On će donijeti sud istini.

On neće mašiti niti se obeshrabriti dok na zemlji ne uspostavi sud: i otoci će čekati na njegov zakon.
Nek pustinja i gradovi dignu glas, sela koja Kedar nastanjuju:
Neka stanovnici stijene pjevaju, nek kliču s gorskih vrhova!
Nek daju slavu Gospodu, i hvalu mu navještaju na otocima!"

2. BRAĆA PO VJERI, A NE BRAĆA (P. Zakon 18:18,19)
MOJSIJEVO PROROČANSTVO

"Ja ću podići proroka između njihove braće (po vjeri) kao ti i staviću svoje riječi u njegova usta i on će im govoriti sve što mu Ja naredim."

3. AHMED...TJEŠITELJ.... BRANITELJ (Ivan 14:15-18,25 i 26, 29 i 30)
PROCLETE ILI PROCLYTOS
"Ako me volite vršite moje zapovjesti i ja ću moliti Oca i On će vam dati drugog Branitelja, koji će ostati s vama zauvjek. ...Ove stvari sam vam govorio dok sam bio s vama. Ali Branitelj, koji je Sveti Duh, kojeg će Otac poslati u moje ime, on će vas poučiti sve stvari i da bi vas podsjetio svega šta sam vam rekao. Otac je veći od mene. I sad sam vam rekao, prije nego se desi, da vjerujete. Odsad s vama više neću mnogo govoriti jer princ ovog svijeta dolazi i nema ništa u meni.

NAPOMENA:
a) Priznaje se da ako je ispravna riječ "praclete", onda ona znači AHMED, od korjena H.M.D.
b) Nakon stoljeća prijevod se izmjenio u "proclyte". Drži se da prevod ove grčke riječi znači "Tješitelj" ili "Branitelj". Ipak se ne shvata da su oba izraza nazivi za poslanika Muhammeda.
- TJEŠITELJ = Rahmetunlil alemin, što znači Tješitelj ovog i budućeg svijeta. - BRANITELJ = Šafiul muznibin, što znači Branitelj grešnika.
c) Prevodioci su načinili još jednu izmjenu kad su umetnuli riječi "koji je Duh Sveti" nakon riječi Tješitelj. Ovo je predstavilo neke nove teškoće vezane za:
- mi ne znamo riječi koje je Isus stvarno izgovario, ali u ranom periodu kršćanske istorije bilo je kršćana koji su imali pred sobom i hebrejsku i grčku Bibliju. U ovom periodu nalazimo nekoliko svetih koji tvrde da su oni obećani Tješitelj. Neki su vjerovali u njih, a neki ne. Ali, nikad niko nije rekao da obećani Tješitelj ne bi mogao biti čovjek, jer on je Duh Sveti.
- Ako prihvatimo da je Sveti Duh obećan Tješitelj onda ćemo morati zaključiti da Sveti Duh za kojeg se tvrdi da je jedan iz Trojstva, nije postajao.
- "Drugi Tješitelj" bi značilo da postoji izvjestan broj svetih duhova, a drugi je bio obećan od strane Isusa da će biti poslat ovom svijetu.
DA SUMIRAMO:
Prork posije Isusa trebao je biti:
a) Jahač na kamili,
b) Božji sluga (AbduHu),
c) Božji odabranik (Mustafa),
d) Stanovnik sela princa Kedara, sin Jišmaelov,
e) Njegova vjera će biti poznata kao Šiloh = Mir = Islam,
f) Njegovo svjetlo će zasjati s Farona,
g) Žezlo Judino daće se njemu,
h) Bog će svoje riječi staviti u njegova usta,
i) On neće omašiti niti prekršiti,
j) Biće poznat kao Ahmed, Tješitelj, ili Branitelj.

UNITARIZAM (JEDNOBOŠTVO) U BIBLIJI

1. I gle, Gospod je stajao nad tim i reče: "Ja sam Gospod Bog Abrahama tvog oca i Bog Isakov".(Postanak 28:13)
2. I on reče: "Da znaš da nema niko sličan Gospodu našem Bogu". (Izlazak 8:6)
3. "Ko je kao Ti Gospode među bogovima, ko je kao Ti slavan u svetosti, u djelima strašan, čineći čuda?" (Izlazak 15:11)
4. "Ne pravite sebi uzame bogove od srebra niti pravite sebi bogove od zlata". (Izlazak 20:23)
5. "Čuj zato Izraele! Gospod naš Bog je jedan Gospod." (P. Zakon 6:4)
6. "Tebi je to pokazano, da bi ti znao da je Gospod On Bog; nema drugog mimo Njega...... Znaj dakle danas i zasadi u svoje srce da je Gospod On Bog gore na nebu i dole na Zemlji, drugog nema." (P. Zakon 4:35 i 39)
7. "Niko nije kao Bog Ješurunov: po nebesima u pomoć ti jezdi i u svom veličanstvu po oblacima". (P. Zakon 33:26)
8. "Vidite sada da sam Ja, Ja On i nema drugog boga osim mene: Ja usmrčujem i Ja oživljavam, Ja ranjavam i Ja liječim: ne postoji taj ko se moŽe iz Moje ruke izbaviti." (P. Zakon 32:39)
9. Salomon je stajao ispred oltara Gospodnjeg pred čitavim skupom Izraela i raširi ruke svoje prema nebu. I reče on: "Gospode Bože Izraelov, nema Boga kao tebe gore u nebesima, niti dole na zemlji, koji drŽiš savez i milost svojim slugama što kroče pred Tobom sa svim svojim srcem." (Kraljevi I, 8:22 i 23)
10. "Naš Gospode, nema nikog kao što si Ti, niti ima boga osim Tebe, po svemu što smo ušima svojim čuli". (Ljetopisi I, 17:20 i Samuel II, 7:22)
11. "Neki ljudi znaju da si Ti, čije je ime JEHOVAH, najuzvišeniji nad svom zemljom."(Psalmi 83:19)
12. "Jer Ti si velik i činiš čudesa: samo si Ti Bog." (Psalmi 86:10)
13. Ovako govori Gospod.... "Ja sam Prvi i Ja sam Posljednji, osim Mene boga nema".(Isaija 44:6)
14. "Jer tako kaže Gospod koji je stvorio nebesa: On je Bog koji je formirao zemlju i stvorio je, postavio je, nije je uzalud stvorio, stvorio je da se naseli, Ja sam Gospod i drugog nema". (Isaija 45:18)
15. "Jer ko se u nebu moŽe porediti sa Gospodom ?, ko među sinovima Močnog moŽe biti sličan Gospodu?" (Psalmi 89:7)
16. "S kim ćete prispodobit boga?, ili s kakvim likom ga usporediti?" (Isaija 40:18)
17. "Jer Ja sam Gospod tvog Bog, Sveti Izraelov, Spasitelj; dao sam ti Egipat za otkup, Etiopiju i Šebu za tebe". (Isaija 43:3)
18. "Vi ste Moji svjedoci", reče Gospod i moje sluge koje sam Ja izabrao: da biste znali i vjerovali Me i razumjeli da sam Ja On: prije Mene nije bilo boga, niti će biti poslije Mene. Ja, Ja sam Gospod; osim Mene nema Spasitelja." (Isaija 43:11)
19. "Ja sam Gospod i drugog nema, osim Mene Boga nema. Ja te naoružah mada Me nisi znao, da bi ti znao od izlaska sunca i od zapada, da nema niko osim Mene. Ja sam Gospod i drugog nikog nema". (Isaija 45:5,6)
20. "Ko je to činio i izvršio, zovući generacije od početka? Ja, Gospod, Prvi i Posljednji, Ja sam On". (Isaija 41:4)
21. "Od početka svijeta ljudi nisu čuli uhom niti vidjeli okom o Bože, mimo Tebe, šta je On pripremio za onog koji Ga čeka". (Isaija 64:4)
22. "Ja sam Gospod tvog bog od zemlje Egipat, ne znaj drugog boga sem Mene, jer nema Spasitelja mimo Mene." (Hošea 13:4)

23. "I Gospod će biti kralj nad zemljom: na taj dan biće JEDAN GOSPOD i ime Negovo jedno". (Zaharija 14:9)
24. "Zar nemamo svi jednog oca?, zar nas nije jedan Bog stvorio?" (Malahija 1:6)
25. "I ne idite za drugim bogovima da biste ih služili i obožavali." (Jeremija 25:6)
26. Isus mu odgovori: "Prva od svih zapovjesti je: čuj Izraele: "Gospod naš Bog je jedan Gpspod: ti voli gospoda svog Boga svim svojim srcem i svom svojom dušom i umom i svom svojom snagom; ovo je prva zapovjest".... I književnik mu reče: "Dobro gospodaru, rekao si istinu: jer postoji JEDAN BOG i nema nikog drugog mimo Njega."(Marko 12:29,30,32)
27. Isus zaplaka i reče: "Onaj ko vjeruje u mene, ne vjeruje u mene nego u Onog koji me je posalo...Ja ne govorim od sebe; nego Otac koji me je poslao." (Ivan 14:44)?
28. "Otac je veći od mene". (Ivan 14:28)
29. "Nema drugog boga osim jednog." (Korinćanima I, 8:4)
30. "Jedan Bog i Otac svih, koji je iznad svega i kroz sve i u svima vama." (Efežanima 4:6)
31. "Jedan je Bog." (Timoteju I, 2:5)

BARNABIN ŽIVOT I PORUKA

Barnaba je bio Jevrej rođen na Kipru. Njegovo ime je bilo Josip, a zbog njegove odanosti stvari Isusvoj, drugi apostoli su mu dali nadimak Barnaba. Ovaj izraz se različito prevodi kao: “Sin utjehe”, ili “Sin podsticaja”. On je bio uspješan propovjednik sa magnetičnim karakterom. Svako ko je bio mučen sukobom načela nalazio je utjehu i mir u njegovom društvu. Njegova veličina kao čovjeka koji je bio blizak Isusu, učinila ga je istaknutim članom male grupe učenika u Jerusalemu koji su se okupili nakon iščeznuća Isusa. Oni su se držali Zakona proroka, za koji je Isus došao “ne da uništi, nego da ispuni.” (Matej 5:17).

Oni su nastavili da žive kao Jevreji i prakticirali su ono čemu ih je Isus poučio. Bili su odani i praktični Jevreji i oni su se od svojih komšija razlikovali samo po svojoj vjeri u Isusovu poruku. U početku se nisu organizovali kao zasebna sekta i nisu imali vlastitu sinagogu. U Isusovoj poruci nije bilo ničega, kako su oni shavatili, što bi činilo potrebnim raskid sa judaizmom. Ipak su navukli neprijateljstvo nasljednih prava među jevrejskim višim staležom. Sukob između Jevreja i Isusovih sljedbenika su počeli Jevreji, jer su osječali da će kršćani potkopati njihovu vlast.

Jaz je počeo progresivno da se proširuje. Za vrijeme opsade Jerusalema u 70. godini kršćani su napustili grad i odbili da uzmu učešća u pobuni Bar Kahbe u 132. godini. Ta dva događaja su iznijela na površinu razliku između kršćana i Jevreja.

Pitanje Isusovog porijekla, njegova priroda i veza sa Bogom, koje je kasnije postalo vžano, nije se postavljalo među tim prvim učenicima. Da je Isus bio čovjek natprirodno nadaren od Boga, bilo je prihvaćeno bez pitanja. Ništa u riječima Isusovim i događajima u njegovom životu nije ih navelo da modificiraju ovo gledište. Prema Aristidu, jednom od prvih apologetičara, obožavanje prvih kršćana je bilo čišće monoteističko nego u Jevreja.

Sa obraćanjem Pavla otvorio je se novi period u kršćanskoj teologiji. Pavlova teologija je bila zasnovana na njegovom ličnom iskustvu interpretiranom u svjetlu savremene grčke misli.

Teorija otkupljanja je bilo dijete njegovog mozga, vjerovanje sasvim nepoznato Isusovim učenicima. Pavlova je teorija donijela kao posledicu obožavanje Isusa.

Pavlovski period u istoriji kršćanske Crkve je vidio izmjenu scene i principa. Umjesto učenika koji su sjedili uz noge Isusa, nova figura koja nije poznavala Isusa, je došla u prvi plan. Umjesto Palestine, Rimsko carstvo je postalo scenom kršćanske aktivnosti. Umjesto da naprosto bude sekta judauzma, kršćanstvo ne samo da je postalo nezavisno od judaizma već je postalo nezavisno i od samog Isusa.
Pavle je bio Jevrej i stanovnik Tarza. Dugo vremena je proveo u Rimu i bio je njegov građanin. On je smanjio pritisak koji je rimska religija imala na mase. Intelektualci su bili pod uticajem Platona i Aristostela. Čini se da je Pavle osjetio da neće biti moguće obratiti mase u Rimskom carstvu bez međusobnih udešavanja. Međutim, njegova praktična mudrost nije bila prihvatljiva za one koji su čuli i vidjeli Isusa. Ipak, uprkos njihovoj razlici, oni su odlučili da rade zajedno za opštu stvar.

Prema zapisima u Djelima apostoskim, Barnaba je predstavljao one koji su postali lični učenici Isusovi, a Pavle je sarađivao s njima izvjesno vrijeme. Ali, oni su se konačno razišli. Pavle je želio da se raspuste zapovijedi date preko Mojsija o stvarima za jelo; on je želio da se napusti zapovijest data preko Abrahama vezana za obrezivanje. Barnaba i drugi lični učenici se nisu slo'ili. Slijedeće rečenice iz Djela apostolskih daju nagovještaj razdora:

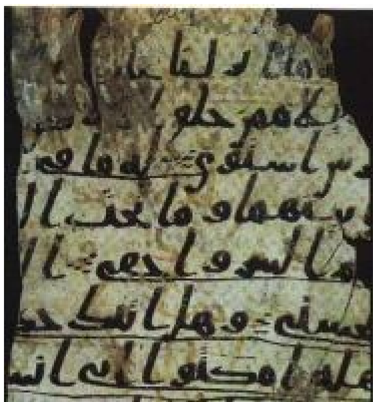
“A neki ljudi koji siđoše iz Judeje poučavaše braću i govoraše: ”Vi se ne možete spasiti, izuzev ako budete obrezani po Mojsijovom običaju".
“Kad Pavle i Barnaba imaše ne mali razdor i rasprave s njima, oni odrediše da Pavle i Barnaba odu u Jerusalem k apostolima i starješinama radi ovog pitanja”. (Dj 15:1 i 2).
Nakon ovog razdora došlo je do razdvajanja puteva. U Djelima apostolskim Barnaba iščezava nakon razdora, zato što su Djela pisali sljedbenici Pavlovi.
Zbog Pavlovog kompromisa sa rimskim vjerovanjima i legendama, pavlovski kršćani su rasli brojno i rasli po snazi. Kasnije je dostignuta faza kad su kraljevi kršteni kao pijuni za dalje ciljeve Crkve.
Sljedbenici Barnabe nikada nisu razvili centralnu organizaciju. Ipak zahvaljujući odanosti njihov broj se povećao vrlo brzo. Ti kršćani su navukli bjes Crkve i učinjen sistematski napor da se oni unište i da se izbrišu svi tragovi njihovog postojanja, uključujući knjige i crkve. Lekcija istorije je, pak, da je vrlo teško silom uništiti vjeru.
Njihov nedostatak organizacije je postao izvor snage, jer ih nije bilo lahko pokupiti jednog po jednog. Moderna istraživanja su izbacila na svjetlo činjenice o tim kršćanima. Oni su kao brijegovi talasa, i gledajući u njih čovjek može zamisliti čitavo tijelo okeana još nevidljivog. Do četvrtog stoljeća postojala je sekta poznata kao Hypisistarianci koji su odbijali da obožavaju Boga kao oca. On je bio Najveći od svega i niko Njemu nije bio ravan. Pavle iz Samaste je bi episkop u Antiohiji. On je bio stava da Krist nije Bog nego čovjek i prorok. On se od proroka koji su došli prije njega razlikovao po stepenu i da Bog nije mogao postati čovjek suštinski.
Zatim nailazimo na drugog episkopa Antiohije, Lukijana. Kao episkop, njegov ugled o svetosti nije bio manji od njegove čuvenosti, kao učenjaka. On se žestoko obarao na vjerovanje Trojstva. Izbrisao je svaki pomen Trojstva iz Biblije, pošto je smatrao da je to kasniji umetak koji se ne nalazi u prvim evanđeljima. Umro je mučenički u 312. godini.
Slijedeći do kog dolazimo je čuveni učenik Lukijana, Arije (250-336)- po rođenju Libijac. Aleksandrijski episkop Petar ga je unapredio u đakona, ali ga je kasnije ekskomunicirao. Achilles, Petrov nasljednik je ponovo unapredio Arija kao svećenika. Aleksandar-slijedeći aleksandrijski episkop ga je ponovo ekskomunirirao. Arije je ipak sakupio dosta sljedbenika, te je postao glavobolja za Crkvu. Ako bi se držao izvan Crkve, on bi mogao biti velika opasnost po nju, a nije se mogao smjestiti u okviru Crkve pošto je želio da uspostavi jednoću i jednostavnost Vječnog Boga. On je vjerovao da Isus ipak - iako je nadmašio druga stvorena bića - nije iste supstance kao Bog. Bio je ljudsko biće kao bilo koji drugi čovjek. Arijevo učenje se proširilo kao pobješnjela vatra i potreslo sam temelj pavlovske Crkve. Kontraverza koja je vrila tristo godina, iznenada je postala požar. Nijedan čovjek se nije usudio suprostaviti organiziranoj Crkvi, ali Arije jeste, i ostao je glavobolja za nju bez obzira bio on nuaprijeđen u svećenika ili bio ekskominiciran. Za ovo vremena, dva događaja izmijenila istoriju Evrope.

Car Konstatin je stavio veći dio Evrope pod svoju vlast i drugo, on je počeo da pomaže kršćane bez prihvatanja kršćanstva. Za vojničkog tipa su vrlo konfuzne bile različite dogme u okviru kršćanske vjere. Kontraverza u carskoj palati nije bjesnila ništa manje žestoko. Izgleda da je kraljica majka bila naklonjena pavlovskom kršćanstvu, dok je njena sestra princeza Paulina bila učenik Arijev. Car se kolebao između dviju vjera. Kao upravljač on je jedino bio zainteresiran da ujedini sve kršćane pod jednu Crkvu. Baš u to vrijeme je sukob između Arija i episkopa Aleksandra bio tako proširen i žestok da je postao problem reda i zakona. Tako je imperator željan da održi mir u tek ujedinjenoj Evropi morao da intereveniše.
U 325. godini je sazvan sastanak svih vjeroispovjesti kršćanstva u Nikeji (sada Isnik, selo). Biskup Aleksandar nije mogao da prisustvuje konferenciji, pa je on poslao svog zamjenika Atanazija, koji je naslijedio Aleksandra kao episkopa Aleksandrije. Konferencija je imala mnoge produžene sjednice. Imperator Konstantin nije mogao shvatiti sve implikacije crkvene konfrantacije, ali je bio načisto da mu je za održavanje mira u njegovom kraljevstvu bila potrebna pomoć i kooperacija Crkve. U skladu stim Atanazije je dobio podršku, a Arije je protjeran iz carstva. Tako je vjera Trojstva postala slu'bena vjera imperije. Uslijedio je strahovit masakr kršćana koji nisu vjerovali u Trojstvo. Krivično djelo je bilo posjedovati Bibliju koju nije autorizirala Crkva, a prema nekim procjenama spaljeno je oko 270 različitih verzija Biblije. Princeza Konstantina nije bila sretna razvojem događaja.

Imperator je bio nagovaran da primi vjeru ljudi koje je pobio. Rezultat je bio da je Arije pozvan nazad 346. godine. Na dan kad je trebao da posjeti katedralu Konstantinapolja trijumfalno, on je iznenada umro. Crkva je to nazvala čudom. Imperator je znao da je to bilo ubojstvo. On je protjerao Atanazija i drugu dvojicu episkopa. Imperator je onda formalno primio kršćanostvo i bio kršten od jednog arijevskog episkopa. Tako je monoteizam postao službena religija. Konstantin je umro u 337. godini. Slijedeći imperator Konstantan je takođe prihvatio vjeru Arija. U 341. godini u Antiohiji je održan sastanak gdje je monoteizam prihvaćen kao ispravna interpetacija kršćanske vjere. Ovaj stav je potvrđen na jednom drugom skupu održanom u Sirmiumu 351.godine. Kao rezultat arianizam je bio prihvaćen od većine kršćana. Sv. Jerom je 359.g. pisao da se “čitav svijet čudio i stenjao našavši sa arijevcom”.
U ovom kontekstu slijedeća važna figura je papa Honorije. Bio je savremenik poslanika Muhammeda a.s. i vidio je narastajuću plimu Islama, čija su načela nalikovala Arijevim. Pošto su mu međusobna ubojstva kršćana još bila svježa u pamćenju, on je razmišljao o povezivanju Islama i kršćanstva. U svojim pismima počeo da podržava doktrinu “jednog uma”, jer kad bi Bog imao tri neovisna uma, rezultat bi bio haos. Logički zaključak je ukazivao na vjerovanje u postojanje jednog Boga. Ova doktrina je ostala slu'beno neometana oko četvrt stoljeća. Papa Honorije je umro u oktobru 638. U 680. god. tj. 42 godine nakon njegove smrti odr'an je Koncil u Kanstantinopolju, gdje je papa Honorije anatemisan. Ovaj događaj je jedinstven u istoriji papstva, kad je papu denuncirao naredni papa i Crkva.

Još dvije ličnosti ovakvog vjerovanja koje zaslužuju da se spomenu, bile su članovi iste familije. L.F.M. Sozzini (1525-1565) je bio žitelj Sinene. U 1547. godini on je došao pod uticaj Kamilloa, sicilijanskog mistika. Njegova fama se proširila u Švajcarskoj. On je izazivao Kalvina o dogmi Trojstva. Pojačavao je Arijevu doktrinu, poricao božanstvensot Isusa i odrekao se dogme istočnog grijeha i iskupljenja. Objekat obožavanja, prema njima, je mogao biti jedan i samo jedan Bog. Njega je slijedio njegov nećak F.P. Sozzini (1539-1604). U 1562. godini on je objavio rad o Evanđelju Sv. Ivana, poričući božanstvenost Isusa. U 1578.god. je otišao u Klansenburg u Transilvaniju čiji je vladar bio Ivan Sigisumund. Bio je protiv dogme Trojstva. Ovdje je episkop Francis David (1510 - 1579) bio žestoki anti-trinitarijanac. Ovo je odvelo formiranju sekte Rakovački Katekizam, koja je dobila ime po Rakovu u Poljskoj. Ovaj grad je postao tvrđava vjere Arijeve.
Među današnjim kršćanima još uvijek veliki broj ljudi i žena vjeruje u jednog Boga. Oni nisu uvijek bučni. Zbog ogromne moći Crkve oni ne mogu da se izraze i među njima nema mnogo komunikacije.
Na kraju bi bilo interesantno citirati Atanazija, pobornika Trojstva. On kaže, kad god je silio svoje razumjevanje da razmišlja o božanstvenosti Isusa, njegovi naporni i beskorisni pokušaji su uzmicali - što je više pisao manje je bio sposoban izraziti svoje misli. Na jednom drugom mjestu on proglašava svoju vjeru kao: Ne postoje tri boga nego “jedan Bog”

BARNABA U BIBLIJSKOM NOVOM ZAVJETU

Biblijski Novi Zavjet se sastoji od četiri evanđelja (izvještaja o životu i naukovanjima Isusa), Djela apostolskih (istorijata ranih kršćana), Pavlovih poslanica, itd.
U svojoj Poslanici Kolšonima (Kol 4,10) Pavle opisuje Barnabu ovako: “Barnaba, čijim ste doticajem vi primili zapovijesti, ako vam on dođe, primite ga.” Ovdje Pavle upućuje na Isusove zapovijesti.
Među ostalim uputama u Pavlovim poslanicama je slijedeća u Poslanici Galaćanima: “I kad Jakov, Kefa i Ivan, koji su smatrani stubovima, zapazište milost datu meni, oni dadoše meni i Barnabi desnice drugarstva, da mi idemo paganima, a oni obrezanima. (Gal 2,9).
U Djelima apostolskim, Barnaba se spominje kako slijedi: “Tako je Josip kojeg apostoli prozvaše Barnaba, što znači Sin utjehe, levit, iz zemlje Kipar...” (Dj 4,36).
Pavle je bio Jevrej koji je proganjao kršćane. Za njega se kaže da je vidio Isusa u viziji i da je morao postati obraćenik u vjeru Isusovu. Među učenicima Isusovim Barnaba je bio dinamičan evanđelist. Pavle je - iako je posato propovjednik, počeo da precjenjuje i obožava Isusa. “Odmah on poče propovjedati u sinagogama da je Isus sin Božiji.” (Dj 9,20).

Djela 26 i 27

“Kad je Savao (Pavle) došao u Jerusalem nastojao se pribli’iti učenicima, ali ga se svi bojahu, jer nisu vjerovali da je uistinu učenik”.
“Nato ga uze Barnaba i odvede ga apostolima”.

Djela 11: 22 do 30

“Tada vijesti o tim stvarima stigoše u uši Crkve koja je bila u Jerusalemu; i oni poslaše Barnabu da ide do Antiohije.”
“Koji kad dođe i vidje milost Božiju, obradova se, pa ih sve opominjaše da odlučna srca ostanu vjerni Gospodinu”.
“Jer on je bio dobar čovjek i pun Duha Svetog i vjere: i mnogo ljudi se pridruži Gospodu”.
“Barnaba zatim krene u Tarz da traži Savla”.
“Kad ga nađe, dovede ga u Antiohiju, gdje su godinu dana bili gosti Crkve i poučavali mnogi narod. U Antiohiji prvi put učenike nazvaše kršćanima”.
“I u tim danima dođoše proroci iz Jerusalema u Antiohiju”.
“I ustade jedan od njih po imenu Agab i proreče nadahnut Duhom da će po čitavom svijetu biti glad; ona se desila u danima Klaudija Cezara”.
“Tad učenici odlučiše da svaki čovjek prema svojoj mogućnosti pošalje pomoć braći koja su boravila u Judeji”.
“To i izvršiše i poslaše ga stariješinama po Barnabi i Savlu”.

Djela 12:25

“A Barnaba i Savao se vratiše iz Jerusalema, kad su obavili du’nost, uzevši sa sobom Ivana čiji je nadimak bio Marko”.

Djela 13: 1 i 2

“U crkvi koja je bila u Antiohiji bilo je proroka i učitelja kao: Barnaba, i Šimun zvani Niger, i Lucije Cirenac, i Manaen koji je bio odgojen sa Herodom tetrarhom i Savao”.
Kad su jednom obavljali službu Božiju Gospodinu i postili, Sveti Duh reče: “Odvojite mi Barnabu i Savla za posao za koji sam ih pozvao”.

Djela 14: 11 do 15

“A kad narod vidje šta Pavle učini, oni podigoše svoje glasove govoreći likaonski:
“Bogovi su nam sišli u ljudskom obliku”.
“I nazvaše Barnabu Jupiterom, a Pavla Merkurom.”

“Tada svećenik Jupitera, koji je bio pred gradom njihovim, dovede junce i vijence na kapiju, da s narodom prinose žrtvu”.
“Ali kako to dočuju apostoli Barnaba i Pavle, razderu svoje haljine i potrće među narod vičući i govoreći: ”Gospodo zašto činite te stvari. Mi smo takođe ljudi sličnih strasti kao i vi i propovjedamo vam da treba da se okrenete od tih ispraznosti ka Bogu živom, koji je stvorio nebo i zemlju i more i sve stvari koje su na njima".

KAKO JE PREŽIVJELO EVANĐELJE PO BARNABI

Evanđelje po Barnabi je bilo prihvaćeno kao kanonsko evanđelje do 325. godine.
Irenej (130-200) je pisao podržavajući čisti monoteizam i suprostavljajući se Pavlu zbog unošenja u kršćanstvo dogmi rimske paganske relegije i platonske filozofije. On je obimno citirao Evanđelje po Barnabi radi podrške svojim stavovima. Ovo pokazuje da je Evanđelje po Barnabi bilo u opticaju u prvom i drugom stoljeću kršćanstva.
U 325. godini održan je Nikejski koncil gdje je naređeno da se sva orginalna evanđelja na hebrejskom pismu unište. Izdat je ukaz da će svako ko bude imao ovo Evanđelje biti kažnjen smrću.
U 383. godini papaz je obezbijedio jedan primjerak Evanđelja po Barnabi i zadržao ga u svojoj privatnoj biblioteci.
U četvrtoj godini imperatora Zenoa (478.) otkriveni su posmrtni ostaci Barnabe i tu je na njegovim grudima nađen primjerak Evanđelja po Barnabi, pisanog njegovom vlastitom rukom. (Acia Sanctorum, Boland Junii, tom II, stranice 422 i 450, Antwerp 1698). Izgleda da je čuvena Vulgata Biblija bazirana na ovom evanđelju.
Papa Siksto (1585-1590) je imao prijatelja Fra Marina. On je našao Evanđelje po Barnabi u privatnoj biblioteci pape. Fra Marino je bio zainteresiran jer je čitao spise Irinejeve u kojima je Barnaba obilno citiran.
Talijanski rukopis je prošao kroz različite ruke, dok nije stigao "osobi visokog zvanja i autoriteta", u Amsterdamu, "za kojeg se u toku njegovog Života često čulo da istiće visoku vrijednost ovog spisa". Poslije njegove smrti on dolazi u posjed J.E. Kramera, kancelara kralja Pruske. U 1713. godini, Kramer je prezentirao ovaj rukopis čuvenom poznavaocu knjiga, princu Eugenu od Savoje. U 1738. godini, zajedno sa prinčevom bibliotekom on se obreo u Hofbiblioteci u Beću. Ono sada tamo počiva.

Toland u svojim "Miscellaneous Works" (štampanim posthumno 1747.) u tomu I, strani 380, napominje da Evanđelje po Barnabi još postoji. U poglavlju XV on upućuje na Glacijski dekret iz 496. godine gdje je "Evangelium Barnabe" uključeno u listu zabranjenih knjiga. Prije toga je ono bilo zabranjeno od strane pape Inocenta u 465. godini i dekretom Zapadnih Crkava u 382. godini.
Barnaba se takođe spominje u Stihometriji Nikifora,
serijski br.3, Poslanica Barnabina....red 1,300,
zatim ponovo na listi Šezdeset knjiga.
Serijski br. 17, Putovanja i naukovanja apostola,
Serijski br. 18, Poslanice Barnabine,
Serijski br. 24, Evanđelje po Barnabi.
Grčka verzija Evanđelja po Barnabi je takođe nađena na usamljenom fragmentu. Ostatak je spaljen. Foto-kopija ovog fragmenta izgleda kao na slici.

Latinski tekst su na engleski jezik preveli gospodin i gospođa Ragg, a bio je štampan na Clarendon Pressu u Oxfordu. Objavio ga je Oxford University Press 1907. Ovaj engleski prevod je misteriozno iščezao sa tržišta. Poznato je da postoje sada dva primjerka ovog prevoda, jedan je u Muzeju Britanije a drugi u Kongresnoj biblioteci, Vašington. Prvo novo izdanje na engleskom je bilo sa mikrofilmovane kopije Knjige u Kongresnoj biblioteci u Vašingtonu, a dobijena je ljubaznošću prijatelja iz SAD.